

ECCLESIA SEMPER REFORMANDA

Petak pred Treću korizmenu nedjelju

18. ožujka 2022.

U izlaganju kateheze koja se sastoji od evanđeoskog teksta predstojeće nedjelje, pitanja za razmišljanje, katehetskog razlaganja te poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva moguće je poslužiti se materijalima primljenim od biskupijskog Pastoralnog centra.

Prije pobožnosti križnog puta zapjeva se korizmena pjesma „Prosti, moj Bože“ nakon koje se učini znak križa. Potom jedan od lektora pročita evanđeoski tekst.

Evandeoski tekst Lk 13, 1-9

U taj čas dođoše neki te mu javiše što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. Isus im odgovori: »Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.«

Nato im pripovjedi ovu prisposobu: »Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeći ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru: „Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?“ A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'«

Svećenik ili vjeroučitelj (voditelj kateheze) postavlja sljedeća pitanja ostavljajući iza svakog od njih trenutak šutnje za razmišljanje:

- Koliko sam svjestan da je obraćenje trajna zadaća svakog vjernika? Radim li na tome svakoga dana?
- Doživljam li Isusov poziv na svetost kao osobni poziv, upućen baš meni, ili smatram da se to tiče nekog drugog? Opravdam li svoja grješna djela grešnošću drugih, prema krilatici: „Svi tako čine“?
- Gledam li u kršćanskoj braći i sestrama u svojoj župi „svete po krštenju“ i Božju djecu, te se tako prema njima i odnosim?

Nakon toga se predstavi sadržaj katehetskog razlaganja:

Jedno od najvažnijih i uvijek aktualnih pitanja za naš vjernički život je pitanje obraćenja i poziva na svetost. To je smisao sintagme „Ecclesia semper reformanda“ – Crkva je trajno potrebna obnove i obraćenja. U naviještenom evanđeoskom ulomku Isus vrlo ozbiljno i bez uljepšavanja govori o posljedici koja nastupa ako se ne obratimo – propast! Ukoliko ozbiljno promišljamo o svom spasenju, to nikako nije ugodno čuti. Ipak, čak i da nam to pitanje nije najvažnije u životu, ne možemo umaći mislima i pitanjima koja se nameću dok svakodnevno preko različitih medija i društvene komunikacije primamo informacije o stradanjima ljudi u svijetu, a osobito u posljednje vrijeme stravične prizore ratnih razaranja u Ukrajini.

Nije drukčije bilo ni u Isusovo vrijeme. Stradanje nekih Isusovih zemljaka iz Galileje od okupatorske ruke rimskog upravitelja Poncija Pilata, koji će kasnije i samog Isusa osuditi na stravičnu muku i smrt na križu, izazvalo je kod Isusovih suvremenika sličnu zabrinutost te su od njega zaiskali objašnjenje. Iako su bili svjesni istine da „nema čovjeka koji ne griješi“ (1

Kor 8,46), kod mnogih je vladalo uvjerenje da je te Galilejce stigla Božja kazna zbog nekog zla koje su učinili. Time bi se donekle mogla objasniti tragedija koja se dogodila. Međutim, kako onda objasniti da su spomenuti Galilejci stradali čineći Božju stvar, prinoseći Bogu žrtve prema svom vjerskom zakonu? Umjesto izravnog odgovora Isus uzvraća protupitanjem: „Mislite li da ti Galilejci, (...) bijahu grešnji od drugih Galilejaca?“, dodajući im još primjer onih 18 nesretnika na koje se sručila kula u Jeruzalemu – i upozorenjem: „Ako se ne obratite svi ćete tako propasti“. Isus time sigurno nije htio reći da oni koji se obrate neće doživjeti fizičku smrt. Tjelesna smrt nije najgore što nam se može dogoditi. Premda ona može biti itekako mučna i teška, ipak je od nje puno gora duhovna smrt, odnosno vječna propast koja je posljedica neobraćena, neplodna života u grijehu. To je smisao Isusove prispodobe o neplodnoj smokvi kojoj vinogradar daje još jednu priliku da počne donositi rod.

U slici te neplodne smokve možemo vidjeti svakoga od nas kome Bog uvijek iznova daje prigodu za obraćenje. Zato se svatko od nas iznova treba preispitivati po kojim se plodovima očituje da živim obraćenim, svetim životom. Drugi vatikanski sabor nas uči da se svetost Crkve neprestano „mora očitovati u plodovima koje Duh u vjernicima proizvodi, a izražava se u različitim oblicima kod pojedinaca koji u svom načinu života teže za savršenom ljubavi i druge pobuđuju na dobro; na svoj posebni način očituje se ona u vršenju savjeta koji se obično zovu 'evanđeoski'“ (*Lumen gentium* V, 29).

Pozvani smo, dakle, težiti za savršenom ljubavlju i poticati druge na dobro. Konkretno to znači u djelo provoditi evanđeoske savjete siromaštva, poslušnosti i čistoće. Životi tolikih svetaca i svetica u Crkvi – papâ, biskupâ, svećenikâ, redovnikâ i redovnicâ, ali i vjernikâ laikâ – dokaz su nam kako je to, unatoč našim slabostima i grijesima, ne samo moguće, nego i realno. Realnost našeg poziva na svetost očituje se u tome da smo u krštenju postali djeca Božja, i da smo kao takvi već sveti, jer smo postali dionici njegove božanske naravi. Stoga je naše kršćansko poslanje da uz Božju pomoć svojim životom potvrđujemo i usavršavamo primljeni dar svetosti (usp. *Lumen gentium* 40). Primjer blažene s. Jule Ivanišević – prve proglašene blaženice u našoj Biskupiji – trajno nas podsjeća kako je Božji poziv na svetost upućen ne nekima tamo daleko, nego baš nama ovdje i sada. Stoga je ovo korizmeno vrijeme, u kojem se u našim župama odvija sinodsko savjetovanje, dobra prigoda da najprije sami sebe, a onda i svu našu kršćansku braću i sestre smatramo „svetima po krštenju“, da se jedni prema drugima odnosimo kao prema svetima, da živimo kako se pristoji svetima – svatko u svom zvanju i poslanju – kao svećenik, redovnik, redovnica, supružnik, roditelj, odgojitelj, dijete, mladić, djevojka, neoženjen, starac ili starica.

Svim članovima Crkve – bili oni zaređeni službenici ili vjernici laici – „zajednička je milost djece Božje, zajednički poziv na savršenost, jedno spasenje, jedna nada i nerazdijeljena ljubav“ (*Lumen gentium* IV, 32). Prema tome, i Kristov poziv na obraćenje upućen je svima jednako. *Biskupima i svećenicima*, da ga ostvaruju svagdanjim vršenjem pastirske službe, životom svjedočeci pred zajednicom, „takmičeći se s onim svećenicima koji su kroz vjekove često u niskoj i skrivenoj službi ostavili sjajan primjer svetosti“; *đakonima*, da se drže čistima od svake mane nastojeći činiti svako dobro pred ljudima, budu postojani u molitvi, misle što je istinito, pravedno i na dobru glasu i sve rade na slavu i čast Božju. Sličan poziv upućen je i *vjernicima laicima* koji su se predali u apostolski rad. Na njih „spada po njihovu pozivu da traže kraljevstvo Božje baveći se vremenitim stvarima i uređujući ih po Bogu. Žive u svijetu, to jest u svim i pojedinim dužnostima i poslovima svijeta i u redovitim prilikama obiteljskog i društvenog života, kojima je kao protkan njihov život. Tu su oni od Boga pozvani da pridonesu kao iznutra poput kvasca, posvećenju svijeta vršeći vlastitu dužnost, vođeni evanđeoskim duhom, i tako drugima otkriju Krista u prvom redu svijetleći svjedočanstvom svog života, vjerom, nadom i ljubavlju.“ (*Lumen gentium* IV, 31). „Što je duša u tijelu, to neka budu kršćani u svijetu“ (*Lumen gentium* IV, 38)

Isus nas dakle poziva da bdijemo nad plodovima naših životnih odluka, kako bi u nama neprestano odzvanjao njegov poziv na obraćenje. Kao što neplodnoj smokvi daje vremena da je vinogradar okopa i pognoji, tako i nama daje priliku "još ove godine". Ipak, budući da ne znamo „dana ni časa“ (Mt 25,13), najbolje vrijeme je „sada“.

Voditelj kateheze na kraju daje nekoliko poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu:

- Odluči da ćeš na koncu svakog dana ove korizme učiniti ispit savjesti! U svjetlu Isusova poziva na obraćenje nastoj uočiti plodove svoga kršćanskog života koji druge potiču na dobro!
- Nastoj u kršćanskoj braći i sestrama u svojoj župi gledati „svete po krštenju“ i tako se prema njima odnositi, napose prema onima najugroženijima!
- U zahvalnosti Bogu za mnoge duhovne plodove u dvadesetpetogodišnjem djelovanju naše Požeške biskupije, nastoj promicati ljubav prema svojoj župnoj zajednici i Biskupiji, te na taj način doprinositi njihovu posvećenju!
- Na ovogodišnji Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika (8. travnja), koji se od Velikog jubileja godine 2000. održava u našoj Biskupiji na poticaj njezina utemeljitelja sv. Ivana Pavla II, pape, svojom molitvom, postom i pokorom uključi se i ti u to duhovno djelo!

Slijedi pobožnost križnog puta.

Tekst kateheze: Patricija Brdar, vjeroučiteljica

Odgovara: Robert Kupčak, upravitelj Pastoralnog centra Požeške biskupije